

зв'язку. Для цього менеджер або спеціаліст має пообдувати такі взаємовідносини з можливим працівником, щоб майбутній кандидат сам мав бажання йти на контакт, розуміти необхідність діалогу. Діяльність служби управління персоналом в цьому процесі займає ключове місце.

Наймаючи спеціаліста, навіть якщо він не має досвіду, жодне підприємство не застраховано від того, що за кілька років зростивши професіонала, той не буде шукати «кращої долі» в інших компаніях.

Для цього, разом з людьми, має модифікуватися і сама організація. Щоб зміни позитивно впливали на роботу і не заважали основним цілям компанії, в гру вступає HR. Його основна задача в цьому процесі, це тримати «руку на пульсі» вимог ринку, розуміти сучасні віяння, що стане більш важливим для працівника у найближчий час та яким чином це можна задовольнити, не виходячи за рамки бюджету та не зриваючи робочий процес.

З кожним роком персонал стає більш молодшим за віком, вільним та мобільним. Зміна місця роботи вже не є проблемою у молоді і тому утримання працівника стає більш гостро. За тим слід зауважити, що атмосфера в колективі має бути максимально комфортною. Мова йде не тільки про стосунки з колегами, а і з керівництвом. Лідер 21 віку – це максимально контактна особа і чим раніше ця тенденція буде зрозуміла для керівників компаній, тим легше буде адаптуватися під зміни і нове покоління. Корпоративна культура має зростати і досягати високого рівня, інакше це стане одним з факторів «прощання». Віяння західних держав, вільний доступ до інформації дали можливість молодим людям, які зараз становлять основний потік робочої сили, бути обізнаними в своїх правах та вимагати їх дотримання. Виховання керівників як середньої ланки так і ТОП рівня є обов'язковою умовою нормально функціонування і співпраці, вимогою сучасного етичного підприємництва.

Всі проблеми які щороку постають в осередку управління людськими ресурсами, не мають бути залишені без уваги. Зараз часи швидких змін, західних віянь, обізнаності в своїх правах і прагнень бути максимально вільними.

УДК 621.73.06

Жігілій А. В., студент

Науковий керівник: Харченко М. В., к.е.н.

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

ЛОГІСТИКА ЯК УНІВЕРСАЛЬНА НАУКА

Логістика як наука почала формуватися ще в давнину у Греції – «Мистецтво роздумів і мислень» використовувалося для грамотного розподілу продовольчих благ та матеріалів.

За роки правління Лева VI (889–912 рр.) ця наука мала пряме відношення до військових дій, так як використовувалася не тільки для забезпечення війська провіантом та озброєнням, а й для планування гармонійної роботи в тилу [1].

Логістика як економічна наука почала своє життя з середини 60-х років ХХ ст. саме завдяки таким причинам як: енергетична криза, яка стала поштовхом до економії ресурсів; науково-технічний прогрес, який вимагав чіткої роботи та злагодженості всіх учасників логістичної системи; загострення конкурентної боротьби при перетворенні ринку продавця на ринок конкурента.

Логістика, як наука має етапи свої формування:

– Перший етап – 60-ті рр.

Логістичний підхід застосовується у сфері товарообігу, внаслідок чого інтегруються транспорт і складське господарство в єдину систему. Вони починають працювати на один економічний результат за узгодженим графіком і єдиною технологією, об'єднання оптимізації частоти и розміру партій товару, оптимізація розміщення и функціонування складів та транспортних маршрутів [1].

– Другий етап – 80-ті рр.

До системи логістики підприємств приєднується планування виробничого процесу, завдяки чому відбувається скорочення запасів виготовленої продукції та підвищення якості обслуговування покупців за рахунок своєчасного виконання замовлень. У цей період відбувалося швидке зростання вартості фізичного розподілу та професіоналізму управління, довгострокове планування у сфері логістики. Мало місце чимале застосування інформаційних технологій які впроваджувались в логістику.

– Третій етап – наші часи.

Відбувається тотальне об'єднання всіх учасників процесів постачання, виробництва і розподілу в єдину логістичну систему. Побічними функціями логістичних систем являються виробниче планування, управління запасами сировини, матеріалів, комплектуючих виробів та незавершеного виробництва, проектування систем логістики тощо. Результатами даного етапу розвитку стали поява фундаментальних змін в організації та управлінні ринковими процесами у всій світовій економіці, ріст різноманітних галузей у сфері послуг та нових комунікаційних технологій, які дають змогу стрімкому проходженню матеріальних та пов'язаних з ними фінансових та інформаційних потоків. Формується основне формулювання логістики – процес планування, організації контролю переміщення матеріальних потоків, їхнього складування і збереження, надання відповідної інформації про всі етапи їхнього просування від місця виготовлення продукції до місця призначення з метою забезпечення якісного задоволення запитів клієнтури.

Логістика розподіляється на види та підвиди.

За масштабами:

1. Макрологістика – досліджує процеси, що проходять на загальнонаціональному та міждержавному рівнях. Її прикладом є угоди про створення регіональних міжнародних організацій ЄС, СНД, АСЕАН та інші.

2. Мікрологістика – досліджує питання управління логістичними потоками як на рівнях окремого підприємства так і процеси між підприємством та його

постачальниками матеріальних ресурсів, споживачами готової продукції, транспортними компаніями та посередницькими підприємствами.

За зонами управління: зовнішня – розглядаються питання управління потоками підприємства за його межами; внутрішня – у межах підприємства.

За функціональними областями: закупівельна; виробнича; збутова.

За змістом логістичних операцій: транспортна; складська; закупівельна; фінансова; інформаційна; фінансова.

За сферами господарської діяльності: промислова; будівельна; освітня; митна; банківська; виробнича; побутова (сервісна) [2].

Тенденції всесвітнього економічного розвитку призводять до зростання вимог до ефективної (оптимізованої) діяльності господарюючих суб'єктів, що пов'язані з активізацією асортиментної політики підприємств усіх різних видів власності, скороченням життєвого циклу товарів, ускладненням прогнозування попиту, збільшенням витрат на складах та транспорті. Завдяки цьому все більш актуальним стає раціональне планування виробництва та збуту продукції, яке зорієнтовано перш за все на задоволення попиту з мінімізованими витратами, посилення координації між взаємопов'язаними видами діяльності.

Отже, вирішення цих завдань потребує розвинутої логістичної діяльності, наявності компетентного логістичного управління. Логістичний підхід до якісного управління бізнесом стає головною складовою його конкурентоспроможності.

Компанії, які досягли в логістиці світових стандартів, здатні одержувати конкурентні переваги за рахунок незмінного вдосконалення якості сервісного обслуговування клієнтів. Це раціональний шлях, яким ідуть всі цивілізовані, розвинуті країни та провідні компанії світу.

Список літератури

1. Тюріна Н. М., Гой І. В., Бабій І. В. Логістика : навч. посіб. Харків : Центр учб. літ., 2015. 392 с.

2. Крикавський Є. В. Логістика для економістів : підручник. Львів : Нац. ун-т «Львівська політехніка», 2004. 448 с.

УДК 338:621.31:628.4.02

Завербний А. С., д.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В ЕНЕРГЕТИЧНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ЗА УМОВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Враховуючи євроінтеграційний вектор розвитку України, при формуванні енергетичної стратегії доцільним є узгоджувати її із енергетичною стратегією ЄС. Адже на даний час в Україні енергетична стратегія є однією із найдовших (за часовими параметрами) стратегій країни.